Ἐκδίδοται δὶς τοῦ μηνός.
Τιμὴ ἐτησία δραχ. 10.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ
ΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

Ἔτος τρίτον
Β'. ἑξαμ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΛ. ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

Ἀριθ. 24. 1838. (Δεκεμβρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ. Κατάστασις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κίναν— ΠΟΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Περὶ ἀσφαλήσεως ζωῆς, περὶ ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν, περὶ ἐφημερίδων.— ΧΗΜΕΙΑ. Ἐλαστικὸν κόμμα, κατασκευὴ ἐλαίου ἀπὸ ὠὰ χελώνης.— ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ. Περὶ ἀναστήματος ἀνθρώπων.— ΜΗΧΑΝΙΚΗ. Περὶ ἀνθρώπου πετομένου εἰς τὸν ἀέρα.— ΥΓΙΕΙΝΗ. Περὶ χρήσεως τοῦ ὕδατος.— ΔΙΑΦΟΡΑ. Ἐρανίσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Κοραῆ κλ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Κατάστασις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κίναν.

Οἱ ἱεραπόστολοι τῆς Κίνας εἶναι διῃρημένοι εἰς τρεῖς ἐπισκοπὰς καὶ τρεῖς ἀντεπισκοπάς· οἱ ἀντεπίσκοποι καθεδρεύουσιν εἰς τὸ Σιὰν-Σὶ Φο-Κὶμ καὶ Σου-Τροῦεν· οἱ ἐπίσκοποι εἰς τὸ Πεκῖνον, Ναγκῖνον, καὶ Μακάον· ἡ ἀντεπισκοπὴ τοῦ Σιὰφ-Σὶ περιέχει τέσσαρας ἐπαρχίας· ὑπηρετεῖται δὲ ἀπὸ φραγκισκάνους Ἰταλούς. Ἱεραπόστολοι ἐκεῖ εὑρίσκονται πέντε· ἐκτὸς τῶν 2 ἀντεπισκόπων εἶναι 17 ἱερεῖς αὐτόχθονες. Ἡ ἐπαρχία Οὒπ περιέχει ὡς 60,000 χριστιανοὺς καὶ ἡ θεία λειτουργία ἐκτελεῖται ἀπὸ Γάλλους Λαζαριστάς. Οἱ Δομινικάνοι Ἱσπανοὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ Φο-Κὶμ ὁ ἀντεπίσκοπος καὶ ὁ βοηθός του ἔχουσιν ὑπαλλήλους 5 μοναχοὺς καὶ 9 ἱεροκήρυκας ἐντοπίους· μία ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ἐνταῦθα περιέχει ὡς 30,000 χριστιανούς· ἄλλη δὲ 9,000. εὑρίσκονται δὲ αὐτόθι καὶ Λαζαρισταὶ Γάλλοι. Ἡ δὲ ἀντεπισκοπὴ Σου-Τρούεν ὑπηρετεῖται ἀπὸ Γάλλους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου τῶν Παρισίων· εὑρίσκονται δὲ ἐκεῖ δύω ἐπίσκοποι, 9 ἱερεῖς Εὐρωπαῖοι, 30 ἐντόπιοι καὶ 15,000 χριστιανοί.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ναγγίνου διαμένων εἰς τὸ Πεκῖνον διοικεῖ καὶ τὰς δύω ἐπαρχίας· ἔχουσι δὲ ὡς 40,000 χριστιανούς· ἡ δὲ ἐπισκοπὴ τοῦ Ναγγίνου ἐφορεύεται ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἕνα ἀντεπίσκοπον.

Η ἐπισκοπὴ τοῦ Μακάου κυβερνᾶται ἀπὸ ἓν ἐκκλησιαστικὸν τάγμα. ἐκεῖ συνέρχονται οἱ ἱεραπόστολοι ὅλων τῶν ἐθνῶν· ἐκεῖ εὑρίσκεται προσέτι καὶ ἐκκλησιαστικὸν Κινεζικὸν σχολεῖον τῶν Λαζαριστῶν τῆς Γαλλίας. Ἐκτὸς δὲ τούτων συστήθη καὶ σχολεῖον ἐκκλησιαστικὸν εἰς τὴν Ταρταρίαν πέραν τοῦ μεγάλου τείχους.

(Χρονικὰ τῆς ἐκτάσεως τῆς πίστεως.)

Ὁ ἀληθὴς χριστιανὸς δὲν δύναται νὰ μὴ εὐχαριστηθῇ βλέπων ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις ἐξαπλοῦται εἰς τὰ ἀπώτατα μέρη τῆς Ἀνατολῆς διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητὸν «καὶ κηρυχθήσεται τὸ Εὐαγγέλιόν μου ἐν πάσῃ τῇ κτίσει.... καὶ γεννήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.» Ἀλλὰ κατὰ τὰς νεωτέρας ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία κατεδιώχθη ἐσχάτως μὲ αὐστηρότητα ἀξίαν τῆς πολυστενάκτου ἐποχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τοῦ Νέρωνος. ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἱεραπόστολοι ἐφονεύθησαν ὡς μάρτυρες· καὶ ἂν διεσώθη τις ἐξ αὐτῶν ζῇ ἄγνωστος καὶ κρυμμένος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Περὶ ἀσφαλίσεως ζωῆς.

Εἰς τὰς φωτισμένας τῆς Εὐρώπης χώρας ὁποία ἡ Γαλλία, Ἀγγλία κτλ. ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀποβλέπουσιν οὔτ' εὐχαριστοῦνται μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ φροντίζουσι πολὺ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀσφαλίζουσιν ὄχι μόνον τὰς οἰκίας των ἀπὸ τὸν κεραυνὸν ἢ τὴν πυρκαϊὰν ὄχι μόνον τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἀγώγιμα ὅλα ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ζωήν, πρὸς δὲ καὶ τὴν τῶν διαφόρων ζώων οἷον ἵππων, ἀγελάδων, προβάτων κτλ.

Εὑρίσκονται τωόντι ἑταιρίαι, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλίζουσι τὴν ὕπαρξιν τῶν κτηνῶν μὲ τόσον κατ' ἔτος. Ὅθεν εἴδομεν ἐσχάτως εἰς ἀγρονομικήν τινα ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας, ὅτι ἀπὸ 1837 ὡς 1838, 4500 ἰδιοκτῆται ἐξασφάλισαν τὰ κτήνη των, τὰ ὁποῖα ἄξιζον 6,008,887. φράγκ. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν 8371 ἵπποι ἀσφαλισθέντες εἰς τὴν ἀξίαν 3,127,609. φράγκ. 8,576 ἀγελάδες διὰ 3,455,349. φράγκ. 65,512 πρόβατα διὰ 1,380,517 φράγκ.

Ἀπὸ τοὺς 8,371 ἵππους, 467 ἀπέθανον ἀπὸ 8,576 ἀγελάδας 462 ἀπέθανον· ἀπὸ 65,512 πρόβατα 8,316 ἀπέθανον.

Ἡ ζημία ἀνέβη εἰς 361,170 φράγ. ἐν' ᾧ τὸ κεφάλαιον ἦτο 232,083 καὶ ὅμως ὅλοι ἀπεζημιώθησαν.

Περὶ ἑταιρειῶν ἐμπορικῶν.

Διὰ νὰ λάβωμεν γενικήν τινα ἰδέαν τοῦ πλούτου, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις των ἀρκεῖ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα διεξοδικοῦ ἄρθρου, τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν εἰς τὸν Μηνύτωρα τῆς 16 Φεβρουαρίου.

Τὰ ἔτη 1836—1837 εὐτύχησαν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἑταιρειῶν. Κατὰ τὸ 1835 εὑρίσκομεν 106 ἑταιρείας, 45 ἑκατομμύρια καὶ 47 χιλιάδας μετοχῶν, εἴτε μερίδων· κατὰ δὲ τὸ 1836 εὑρίσκομεν 216 ἑταιρείας συστημένας μὲ 156,845,000 φράγκων κεφάλαια διηρημένα εἰς 373,278 μερίδας κατὰ δὲ τὸ 1837 εὑρίσκομεν 288 ἑταιρείας ἐχούσας περιουσίαν 361,139,000 φράγ. διηρημένην εἰς 586,579 μερίδας.

Ἐξ ἐναντίας δὲ ἀνατρέχοντες εἰς τὰ ἔτη 1835, 1834, 1833 εὑρίσκομεν μόνον 106, 84 καὶ 55 ἑταιρείας, εἰς τὰς ὁποίας κατεβλήθησαν 45,508,600 φρ. 79,848,000 φρ. 15,010,000 φρ. διηρημένα εἰς 47,522, 58,549, 28,125, μερίδας.

Ἂν εἰς τὴν αὐξανομένην ταύτην σωρείαν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς ἑταιρείας ἐγγεγραμμένας μόνον εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῶν Παρισίων προστεθῶσι τὰ κεφάλαια τῶν ἑταιρειῶν, ὅσαι συστήθησαν εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Γαλλίας κατὰ διαφόρους καιρούς, ἢ καὶ ἐντὸς τῶν Παρισίων πρὸ τοῦ 1816, θέλομεν κρίνει ὅτι μέγα μέρος τοῦ δημοσίου χρηματικοῦ πλούτου τῆς Γαλλίας ἐτράφη εἰς τὰς μετοχικὰς ἑταιρείας.

Περὶ ἐφημερίδων.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων θεωρεῖται ὡς μέτρον καὶ γνώμων τῆς φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν· πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ ἐφημερίδες των ἐν γένει δὲν κατατρίβουσι τὸν καιρὸν εἰς σχολαστικὰ ζητήματα, δὲν θηρεύουσι πάντοτε ἀνέφικτον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ εὐημερίαν, δὲν δίδουσι θεσμοθεσίας καὶ συντάγματα ἐκ τοῦ προχείρου κατὰ πᾶσαν περίστασιν, δὲν ὑβρίζονται καπηλικῶς, δὲν συκοφαντοῦσι τοὺς πολίτας, δὲν γίνονται κήρυκες τῶν προτερημάτων ἰδιαιτέρας τινὸς φατρίας πρὸς ἐξουδένωσιν τῆς ἄλλης, δὲν συνιστῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς ἰδίους των φίλους· ἀλλὰ γράφονται μὲ ἐμβρίθειαν καὶ ἀταρα-

ξίαν καὶ σύνεσιν καὶ μακροθυμίαν, ἐν γνώσει ὁμοίως καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων ὄχι ἀπὸ βαρβαροσολοίκους καὶ εἰς τὴν γλῶσσάν των αὐτὴν, ἀλλὰ πεπαιδευμένους καὶ διασήμους κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀξίαν ἄνδρας. Διὰ τοῦτο δικαίως τὰ τοιαῦτα συγγράμματα θεωροῦνται ὡς ἔκφρασις τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ παριστάνουσι τῳόντι τὸν βαθμὸν τῆς παιδείας τοῦ τόπου.

Εἰς τὴν Δαννίαν δημοσιεύονται 4 ἐφημερίδες, καὶ ἑβδομαδικαὶ συλλογαὶ ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ ἐκδίδεται μόνον εἰς τὴν Κοπεγχάγην. Τυποῦνται δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ ὡς 30 ἄλλα περιοδικὰ συγγράμματα φιλολογίας, ἐπιστημῶν, θρησκείας καὶ πολιτικῆς· ἀλλὰ πολιτικαὶ ἐφημερίδες εἰς τὴν Κοπεγχάγην δύο μόνον ὑπάρχουσι (Gazetta καὶ Dagen). Ἡ μητρόπολις αὕτη ἔχει τοὐλάχιστον 25 τυπογραφεῖα, ἡ δὲ Σουηκία ὡς 30, τῶν ὁποίων τὸ τρίτον εὑρίσκεται εἰς τὸ Στοκχόλμον.

Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι 90,000 κατοίκων ἔχουσι μίαν τυπογραφίαν, ἐν ᾧ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν μία τυπογραφία περιέρχεται εἰς 44 ἢ 45,000.

ΧΗΜΕΙΑ.

Ἐλαστικὸν κόμμα.

Τὸ καουτσοὺκ ἢ ἐλαστικὸν κόμμι διαλύεται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς τερεβινθίνης· ὅθεν οἱ τεχνῖται τὸ μεταχειρίζονται ἀπό τινων ἐτῶν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ἀδιάβροχα ὄχι μόνον τὰ φορέματα καὶ τὰς σκηνὰς τῶν στρατοπέδων κτλ., ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποδήματα ἢ σανδάλια αὐτά· ὁ Κύριος Κρεσσὼν κατεσκεύασε μὲ αὐτὴν τὴν ὕλην χονδρὰ κομμάτια ὡς τοῦβλα, τὰ ὁποῖα κόπτει εἰς λεπτὰ φύλλα καὶ τὰ βάλλει ἔπειτα ἐπάνω καὶ τριγύρω τοῦ καττύματος εἴτε τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς πατοῦνα τοῦ ὑποδήματος.

Ὁ τρόπος οὗτος ὄχι μόνον τὴν ὑγρασίαν ἐμποδίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικὴν θερμότητα τοῦ ποδὸς δὲν ἀφίνει νὰ σκορπισθῇ ἢ νὰ ἀποῤῥοφηθῇ ἀπὸ τὰ ψυχρὰ σώματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ποῦς εὑρίσκεται εἰς συγκοινωνίαν.

Κατασκευὴ ἐλαίου ἀπὸ τὰ ὠὰ τῆς χελώνης.

Μία τῶν μεγάλων προσόδων, τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ Βρασιλιανὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ῥίου Νέγρο εἶναι ἡ δεκατιὰ τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται ἀπὸ τὰ ὠὰ τῆς χελώνης. Ἰδοὺ δὲ πῶς τὰ συνάγουσιν.

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον μῆνα αἱ χελῶναι ἀφίνουσιν ὁμοῦ ὅλαι τὰς λίμνας, ὅπου συνήθως ἐνδιαιτῶνται καὶ φέρονται πρὸς τοὺς ποταμοὺς Σολιμοὲς καὶ Μαδεῖρα· ἐκεῖ εὑρίσκονται μεγάλοι σωροὶ (θῖνες) ἄμμου, ὅπου αἱ χελῶναι ἀποθέτουσι τὰ ὠά των ὡς 60 σχεδὸν πᾶσα μία τοὐλάχιστον καὶ 140 τὸ πολὺ, ἀφ' οὗ ἀνοίξωσι τρύπαν τριῶν ποδῶν περίπου βαθεῖαν. Γεννῶσι δὲ τὰ ὠὰ αὐτὰ ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἕως τὴν αὐγήν. Μετά τινας ἡμέρας ἀναχωροῦσαι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς λίμνας· ἐν ὅσῳ δὲ διαρκεῖ ἡ γέννησις τῶν ὠῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας στέλλει φύλακας διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς νομάδας Ἰνδοὺς τοῦ νὰ ταράξωσι τὰς χελώνας εἰς τὸ ἔργον των, καὶ ἐπιστάτην πρὸς τούτοις διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν εὐταξίαν μεταξὺ τῶν ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι ὑπάγουσι νὰ συνάξωσι τὰ ὠὰ, ἢ νὰ μοιράσῃ μεταξὺ αὐτῶν τὴν γῆν, ὅπου αὐτὰ εὑρίσκονται, ἢ τέλος διὰ νὰ λάβῃ τὴν δεκατίαν.

Οἱ ἐργάται ἀνασκάπτοντες τὴν ἄμμον ἐκβάλλουσι τὰ ὠὰ καὶ τὰ στειβάζουσιν εἰς 15—20 ποδῶν ὕψος καὶ πλάτος· ἔπειτα τὰ ῥίπτουσιν εἰς λέμβους ἐπιμελῶς στυππωμένας, τὰ συντρίβουσι, τὰ πατοῦσι μὲ τοὺς πόδας ἕως οὗ μεταβληθῶσιν εἰς ζύμην κιτρίνην, ἐπάνω τῆς ὁποίας χύνουσιν ὕδωρ καὶ ἔπειτα ἐκθέτουσιν εἰς τὸν ἥλιον· ἡ θερμότης ἀναβιβάζει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ἐλαιῶδες μέρος τῶν ὠῶν, τὸ ὁποῖον λαμβάνουσι μὲ κογχύλια καὶ βάλλουσιν εἰς κακκάβια θερμαινόμενα ἀπὸ ὀλίγον πῦρ· ὀλίγῳ ὕστερον τὸ πάχος τοῦτο καθαριζόμενον λαμβάνει σύστασιν καὶ χρῶμα ἀναλυμένου βουτύρου, ἀφ' οὗ δὲ κρυώσῃ χύνουσι τὴν ὕλην αὐτὴν εἰς πήλινα ἀγγεῖα τῶν ὁποίων καθὲν χωρεῖ ὡς 60 λίτρας, καὶ τὰ σκεπάζουσι μὲ φύλλα φοίνικος· ὅσῳ δὲ τὰ ὠὰ τύχωσιν ἐγκαιρότερα, τόσῳ τὸ ἔλαιον αὐτῶν γίνεται καθαρώτερον. Διατηρεῖ ὅμως πάντοτε γεῦσίν τινα ἰχθυελαίου.

Γεμίζουσι δὲ ὡς 15,000 ἀγγεῖα ἀπὸ τὸ ἔλαιον τοῦτο εἰς τὰς νήσους Σολιμοὲς, καὶ χρειάζονται 1600 ὠὰ εἰς καθὲν ἀγγεῖον, ὥςε τὸ ὅλον αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 240 ἑκατομμύρια.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ ἀναστήματος ἀνθρώπων.

Διδάσκαλοί τινες τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐξέτασαν τὴν διαφορὰν τοῦ ἀναστήματος τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ κλίμα, τὴν φυλὴν, τὸν καιρὸν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν γένει αἱ γυναῖκες ἔχουσι μικρότερον ἀνάστημα παρὰ τοὺς ἄνδρας, ὅθεν περὶ τούτου μόνον γίνεται ἐνταῦθα λόγος.

Οἱ νεώτεροι περιηγηταί, καὶ μάλιστα θαλασσοπόροι, ἐφρόντισαν νὰ μετρήσωσιν ἀκριβῶς τὸ μέσον ἀνάστημα τῶν διαφόρων τόπων, τοὺς ὁποίους εἶδον.

Ἰδοὺ τινὰ παραδείγματα λαμβανόμενα ἐκ τῶν ἄκρων.

Λαοὶ μικρόσωμοι

	Ποδ. Γαλλ.	Δάκτ.
Βοσχομάνοι ὀρεινοί	4	»
Ἐσκιμῶξοι	4	»
Παπούσιοι	4	7
Καμτσατκανοί	4	10
Ταρτάροι τοῦ Μογγόλ	4	10
Μεγαλόσωμοι.		
Νεοζελλανδοί.	5	7
Καραΐβοι Νοτ. Ἀμερ.	5	9
Κάτοικοι τῶν θαλασσοπορικῶν νήσων. .	5	10
Παταγῶνες	6	

Ὥστε τὸ μέσον ἀνάστημα τῶν μικροσώμων ὑπάρχει τέσσαρες πόδες τῶν δὲ μεγαλοσώμων ἕξ, τῶν δὲ μεταξὺ αὐτῶν πέντε.

Ἐπειδὴ δὲν εὑρέθη μέχρι τοῦδε ἀνθρώπινον σῶμα ἀπολιθωμένον, ἢ ἐξωρυγμένον ἀπὸ βαθύτατα στρώματα τῆς γῆς, δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ὁποῖον ἀνάστημα εἶχεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὅτε ἡ ἐνδόμυχος τῆς γῆς θερμότης ἐνήργει ἴσως καθὼς καὶ εἰς τὰ σύγχρονα φυτὰ καὶ ζῶα· διότι ὅσα ἐκ τούτων ὑπῆρξαν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τοῦ κόσμου καὶ ἤδη ἀνορύττονται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς φαίνονται πολὺ μεγαλήτερα παρὰ τὰ σωζόμενα αὐτῶν ἀνάλογα εἴδη· διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄρα τῆς συγκρίσεως ταύτης δὲν ἔχομεν λόγον νὰ παραδεχθῶμεν τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας διετήρησαν πολλοὶ λαοὶ περὶ ὑπάρξεως φυλῆς τινος γιγάντων.

Ἂν δὲ παραλείποντες τὰς γαιωλογικὰς ἡλικίας περιορισθῶμεν εἰς τοὺς ἱστορικοὺς αἰῶνας, εὑρίσκομεν ὡς βέβαιον σχεδὸν ὅτι τὸ ἀνάστημα τῶν ἀνθρώπων δὲν διαφέρει· τοῦτο δὲ ἀποδεικνύουσιν οἱ Αἰγυπτιακοὶ σκελετοὶ καὶ τὰ ἀγάλματα· ὅθεν ὅταν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐγίνοντο κατὰ μίμησιν τῆς φύσεως, μένει ὁμολογούμενον ὅτι οἱ μὲν Αἰγύπτιοι ἦσαν ὑψηλοὶ πέντε πόδας, δύο δακτύλους καὶ δέκα γραμμάς, οἱ δὲ Ἕλληνες πέντε πόδας, τέσσαρας δακτύλους καὶ ἓξ γραμμάς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πέντε πόδας, ἕνα δάκτυλον καὶ ὀκτὼ γραμμάς, οἱ δὲ Ἄραβες πέντε πόδας καὶ ἑπτὰ δακτύλους.

Οἱ ὑπάρχοντες σήμερον λαοὶ σπανίως ἔχουσι μικρότερον ἀνάστημα τῶν δύω ποδῶν· ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν ὁμοίως καὶ τὸν ἔσχατον ὅρον τοῦ ἐναντίου ἄκρου δηλ. τῶν γιγαντιαίων αναστημάτων· ὅθεν διὰ νὰ τὸν συμπεράνωμεν κρίνομεν καλὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν ἱστορίαν τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς φημισθέντων γιγάντων.

Κατὰ τὸν Μανέθωνα ὁ Σέσωστρις βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατεπολέμησε τοὺς Σκύθας καὶ Θρᾷκας· ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα τῶν νικηθέντων λαῶν, ἀνέσκαψε μὲν πολλὰς διώρυγας, ἀνήγειρε δὲ πολλὰ μνημεῖα διὰ τῶν νικηθέντων λαῶν, εἶχεν ἀνάστημα ἀληθοῦς ἥρωος, δηλ. τέσσαρας πήχεις τρεῖς παλαιστὰς (παλάμας) καὶ δύο δακτύλους, τουτέστιν ἓξ πόδας Γαλλ. τέσσαρας δακτ. καὶ δύο γραμμάς.

Ὁ Ρουδσβὲκ εἰς τὸ σύγγραμμά του ἐπιγραφόμενον Ἀτλαντία λέγει ὅτι εἶδε χωρικὸν τῆς Σουηδίας ἔχοντα ἑπτὰ πόδας τρεῖς δακτύλους καὶ ἓξ γραμμάς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Μαξιμῖνος Θρᾷξ τὸ γένος ἀπὸ ἁπλοῦ στρατιώτου κατήντησε βαθμηδὸν νὰ ἀναγορευθῇ καὶ Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν σρατευμάτων θαυμαζόντων τὸ πελώριον ἀνάστημα καὶ τὴν δύναμιν τῶν βραχιόνων του. ἐπειδὴ εἶχεν ὀκτὼ πόδας καὶ τέσσαρας δακτύλους Ῥωμαϊκοὺς εἴτε ἑπτὰ Γαλλ. καὶ ἓξ δακτύλους. — Διηγοῦνται δὲ περὶ αὐτοῦ παράδοξα τῷόντι πράγματα, ὅτι π. χ. σύντριβε μὲ τὰς χεῖράς του σκληροτάτας πέτρας, ἀνέσπα μικρὰ δένδρα, ἔσυρε βαρύφορτα ἁμάξια κτλ. ὅθεν ἔπινεν ἕνα ἀμφορέα καθ' ἡμέραν εἴτε 26 λίτρας οἴνου καὶ ἔτρωγεν ὡς 30 ἢ 40 λίτρ. κρέατος.

Εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν ὁ Ξέρξης Βασιλεὺς τῆς Περσίας διέκοψε τὸν ἰσθμὸν τοῦ ὄρους Ἄθωνος διὰ νὰ περάσῃ ὁ στόλος του· εἰς τὸ τεράστιον δὲ τοῦτο ἔργον ἐπεστάτουν δύω ἄρχοντες Πέρσαι Βούβαρος καὶ Ἀρταχαῖος· οὗτος δέ, ὅστις ἀπέθανεν ἀπὸ ἀῤῥωστίαν, εἶχεν ἀσυνείθιστον ἀνάστημα, δηλ. ὡς ἓξ πήχεις βασιλικοὺς παρὰ τέσσαρας μόνον δακτύλους δηλ. ἓξ πόδας Γαλλ. δέκα δακτύλους καὶ δύω γραμμάς· ὅθεν ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐλύπησε πολὺ τὸν Ξέρξην καὶ τὸ στράτευμα μετὰ λαμπρὰν κηδείαν τὸν ἐτίμησε καὶ μὲ μνημεῖον.

Ὁ Ρούκιος ἀναφέρει Ὀλλανδὸν ἔχοντα 8 πόδας καὶ ἥμισυν τοῦ Ῥήνου δηλ. ἑπτὰ πόδας Γαλλ. δύω δακτύλους καὶ ἑπτὰ γραμμάς.

Ὁ γίγας Γαβάρας σταλμένος πρὸ τὸν Αὐτοκράτορα Κλαύδιον ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν εἶχε κατὰ τὸν Πλίνιον ἐννέα πόδας καὶ ἐννέα δακτύλους Ῥωμαϊκοὺς δηλ. ὀκτὼ Γαλλ. καὶ δέκα δακτύλους τῶν Παρισίων.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἱστορίαν τοῦ Γολιάθ, ὅστις ἔφερε θώρακα 60 λιτρῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ κρατῶν λόγχην, τῆς ὁποίας ὁ σίδηρος ἐζύγιζε 600 σίκλους δηλ. ἑπτὰ λίτρας περίπου, ἔβαινεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ παριστάμενος εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Σαοὺλ πρότεινε νὰ τελειώσῃ τὸν πόλεμον διὰ μονομαχίας, καὶ οὕτως εἰς τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ὕβριζε τοὺς πολεμιστὰς τοῦ Ἰσραήλ; Ὁ φοβερὸς οὗτος γίγας, τὸν ὁποῖον ὁ μικρὸς Δαβὶδ κτυπήσας μὲ πέτραν κατὰ μέτωπον ἐκαρατόμησεν, εἶχεν ἓξ πήχεις καὶ μίαν σπιθαμὴν ὕψους δηλ. ἐννέα πόδας Γαλλ. καθὼς ἀπεδείχθη ἀπὸ τοὺς εὑρεθέντας ἐσχάτως εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ μνήματα πήχεις· τοῦτο δὲν ὑπάρχει παντελῶς ἀπίθανον, ἐπειδὴ ὁ Δέλριος εἰς τὰς σημειώσεις του ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος τοῦ Σενέκα λέγει, ὅτι εἶδε τῷ 1572 εἰς τὴν πόλιν Rouen Πιεμοντέζον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνάστημα ὑπερέβαινε τοὺς ἐννέα πόδας.

Ὁ Πλίνιος λέγει, ὅτι ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐγούστου δύω γίγαντες ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὀνομαζόμενοι Πούσιος καὶ Σεκουνδίλλα, ἔχοντες ὡς δέκα ποδῶν καὶ τριῶν δακτύλων Ῥωμαϊκῶν ἀνάστημα, καὶ ὅτι τὰ σκελετά των διετηροῦντο εἰς τοὺς κήπους τοῦ Σαλουστίου.

Ὁ δὲ Ἑβραῖος γίγας Ἐλεάζαρ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῶν Πάρθων Ἀρτάβανος ἔστειλε πρὸς τὸν Τιβέριον, εἶχε κατὰ τὸν Ἰώσηπον (Ἰουδ. ἀρχαιολ.) ἑπτὰ πήχεις, βέβαια Ῥωμαϊκούς, τουτέστιν ἐννέα πόδας καὶ ἓξ δακτύλους Γαλλικούς.

Διὰ νὰ λάβῃ τὶς ἰδέαν τῆς μεγάλης περὶ τὸ ἀνάστημα διαφορᾶς εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχει περίεργον νὰ ζωγραφήσῃ νάνον τινὰ δύω ἢ τριῶν ποδῶν πλησίον τοῦ Γολιάθ, τοῦ Ἐλεαζὲρ καὶ Γαβάρα.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Περὶ ἀνθρώπου πετομένου εἰς τὸν ἀέρα.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐφοβήθη τὴν ὁρμὴν τῶν ἀνέμων καὶ ἐρριψοκινδύνευσεν εἰς τὸ πέλαγος διὰ νὰ συνδέσῃ τὰς διαχωρισμένας ἀπὸ τὴν φύσιν ἠπείρους καὶ νήσους· μετεχειρίσθη τὸ πῦρ διὰ ν' ἀναλύῃ τὰ στερεὰ σώματα καὶ τὸ ὕδωρ διὰ νὰ κινῇ μηχανάς· ἔπειτα μεταβάλλων αὐτὸ τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς ἀτμὸν ἀπέκτησε νέον βοήθημα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκο-

πῶν του, εἰς τὰς μακρυνὰς ἀποπλανήσεις καὶ εἰς τὰ βιομηχανικά του ἔργα· ἀλλ' ἴσως φανῇ παράδοξον ἂν εἴπωμεν ὅτι πολλάκις ἐδοκίμασε νὰ μιμηθῇ καὶ αὐτὸ τὸ πέταμα τῶν πτηνῶν· ὅθεν χάριν τούτου ἐπεχείρησε διάφορα κατὰ διαφόρους καιρούς.

Παραλείποντες ἐνταῦθα τὸν μῦθον τοῦ Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου, ὅςις ὅμως φαίνεται ὅτι ὑποκρύπτει πράγματικόν τι συμβὰν καὶ τὴν πρώτην τοῦ ἀνθρώπου ἀπόπειραν εἰς τὸ πέταμα, ἀποσιωπῶντες δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σκύθου Ἀβάρεως, ὅστις κατὰ τὸν Σικελιώτην Διόδωρον ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα, καθὼς καὶ τοὺς καπνοβάτας, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ Στράβων, καὶ τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Ταραντίνου Ἀρχύτου, ὅστις ἀπέθανε διὰ τὴν τόλμην του, καὶ τὸν μηχανικὸν Σίμωνα ὅστις ἐπέτα εἰς τὰ θέατρα τῆς Ῥώμης, καθὼς μαρτυροῦσιν ὁ Πλίνιος καὶ Σουετώνιος, καὶ τὴν μηχανὴν τοῦ Ἄγγλου Ῥωγήρου Βάκωνος (1300 ἀπὸ Χρις.) ὅπου καθήμενος ὁ ἄνθρωπος καὶ φέρων πτερύγια εἰς τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη ἐδύνατο ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἀέρα, μεταβαίνομεν εἰς τὸν ΙΕ. αἰῶνα, ἀφ' ὅτου μάλιστα διεσώθησαν αἱ περὶ ταύτην τὴν ὕλην τῶν φυσικῶν ἀνακαλύψεις.

Κατὰ τὸ 1460 μετὰ πολλὰς δοκιμὰς εὐτυχεῖς ὁ Ι. Δάντης γεννημένος εἰς Περουγίαν τῆς Τοσκάνας ὑψώθη ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον πῦργον τῆς πόλεως ταύτης 300 πόδας ὑψηλά, ἐπέταξεν ὀλίγας στιγμὰς ἐπάνω τῶν οἰκιῶν, διευθύνθη πρὸς τὴν λίμνην ἀπέχουσαν τρία μίλια, ἀλλ' ἐπιςρέφοντος εἰς τὴν πατρίδα του τὸ σιδηροῦν ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζετο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς πτέρυγος, ἔσπασεν, ὁ δὲ Δάντης ἔπεσε ἐπάνω τοῦ δώματός τινος ἐκκλησίας ὅπου σύντριψε τὸ σκέλος του· ὀλίγῳ δὲ ὕςερον ἀνεφάνη πάλιν εἰς τὴν καθέδραν τῶν μαθηματικῶν, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ διηγεῖτο ἀφελῶς τὴν δυστυχίαν του συμβουλεύων εἰς τοὺς φίλους του ἁρμοδιωτέρους τρόπους ἐπιτυχίας (Oldoni Atheneum histor. P. 168, 169 Fernigliolі perugia illustrat. tom. 2. P. 44) Εἰς δὲ τὴν πανοπλίαν Physico-vulcania P. 52 τοῦ J. E. Rurgraw ἀναγινώσκομεν ὅτι γέρων μουσικὸς τῆς Νουρεμβέργης περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΕ. αἰῶνος ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα μὲ δύω πτέρυγας, τὰς ὁποίας ἐκίνει πολλὰ ἐπιτηδείως, καὶ ὅτι ὁ Ἰταλὸς Βουρατίνης μετέφερε τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην εἰς τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ δὲ τὸν ΙΣΤ'. αἰῶνα ὁ Βοδόρης Ἰταλὸς ὡρολογοποιὸς εἰς τὴν πόλιν Troyes μετὰ πολλὰς δοκιμὰς κατώρθωσε νὰ κατασκευάσῃ πτέρυγας μὲ διάφορα ἐλατήρια κατὰ μίμησιν τῶν πτηνῶν, ἐπέταξεν ἀπὸ

τὸ ὕψος ἑνὸς τῶν πύργων τῆς Γοτθικῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως, μετεωρίσθη πολὺν καιρὸν εἰς τὸν ἀέρα, διέβη τρεῖς φορὰς τὸν ποταμὸν Σηκοάναν, ἀλλὰ παρασυρθεὶς ἀπὸ σφοδρὸν ἄνεμον ἔπεσε νεκρὸς (Grosley hist. de Troyes.)

Μετὰ 24 ἔτη νέος τις Calais λεγόμενος ἔχων τοὺς ὤμους ὠχυρωμένους μὲ πτέρυγας, τὰς ὁποίας ἐκίνει διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, ἐδοκίμασε νὰ ὑψωθῇ, ἀλλ' ἔπεσεν ἐλεεινῶς, ὅθεν αἰσχυνόμενος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ὅμως εὐδαιμόνησε κατ' ἄλλον τρόπον. Κατὰ τὸ 1808 ἐπιτήδειός τις ὡρολογοποιὸς τῆς Αὐστριακῆς Βιέννης Ἰωάννης Degen ἐπέταξε, λέγουσι, πολλάκις, 54, 108 καὶ 162 πόδας ὕψους βαθμηδὸν (Morgenblatt 1808, 1809, 1810 καὶ 1811)· αἱ πτέρυγές του εἶχον 22 ποδῶν μῆκος, 8 δὲ πλάτος· ὁ θαυματοποιὸς οὗτος ἐπέταξε καὶ κατὰ τὰς 10 Ἰουνίου 1812 ἀπὸ τοὺς κήπους Τιβολὶ τῶν Παρισίων ἕως εἰς 180 πόδας ὕψους μετεωρισθεὶς ἐπάνω ὅλης σχεδὸν τῆς πόλεως, καὶ κατέβη εἰς τὸ Chatenas πλησίον τῆς κώμης Sceau, ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι ἡ μηχανή του εἶχε καὶ μίαν ἀεροναυτικὴν σφαῖραν.

Τὸ πέταμα μὲ πτερὰ ἀπαιτεῖ δύναμιν πολὺ μεγαλητέραν παρ' ὅσην μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τοῦ σώματός του, ἀλλὰ δύναται ἆρά γε νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰς πολὺν καιρόν;

Τὸ δυστύχημα τοῦτο δὲν ἐδειλίασε τοὺς τολμηροὺς Δαιδάλους, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι ἔπειτα ἐπεχείρησαν τὰ αὐτὰ δοκίμια. Κατὰ τὸν ΙΖ'. αἰῶνα Γάλλος τις κλειθροποιὸς Beinier λεγόμενος (départ. de la Sarthe) ἐπώλει μηχανὰς πτερυγοειδεῖς ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς βοηθούμενος εἶχεν ἀναβῇ 100 πόδας ἐπάνω τῆς γῆς.

Κατὰ τὸ 1660 δύο Ἄγγλοι Cook καὶ Olivier ἀπὸ Malmesbury ὑψώθησαν ἱκανῶς καὶ ἔμειναν μέχρι τινὸς εἰς τὸν ἀέρα φέροντες πτέρυγας εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· ἀλλὰ μοναχός τις Ἰσπανὸς Ἕλμερος de Malameria θελήσας νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμά των ἔπεσε καὶ ἐφονεύθη. Ὁ Don Francisco Guzman ἀπὸ Λισσαβῶνος ὑψώθη κατὰ τὸ 1745 ἐποχούμενος εἰς εἶδος ἀετοῦ, τοῦ ὁποίου ἐκίνει τὰς πτέρυγας. Λέγεται δὲ ὅτι διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ἂν δὲν ἐπαπειλεῖτο μὲ κολαστήρια ἀπὸ τοὺς Ἱεροδίκας ἤθελε προβῇ περισσότερον· ἀλλ' ὁ ἀδελφός του ὑπουργὸς ἀγαπητὸς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου φοβούμενος τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀγανάκτησιν τὸν συμβούλευσε νὰ φύγῃ. Κατὰ τὸ 1773 ὁ Pacqeville ἐπέταξεν ἀπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας του κειμένην ἐν Παρισίοις, εἰς τὸ παραποτάμιον λεγόμενον Malaquais, μετεωρίσθη ὀλίγον εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ἔπεσεν ἐπάνω πλοιαρίου καὶ ἐπληγώθη βαρέως. Ἰησουΐτης δέ τις ἀπὸ τὴν Πάδοβαν καὶ Θεατῖνός τις ἀπὸ Παρισίων δὲν εὐτύχησαν περισσότερον. (Rozier journal de physique)

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Ὅτι τὸ καθαρὸν Ὕδωρ εἶναι τὸ πλέον πρόχειρον καὶ ἀσφαλέστερον φάρμακον.

Κατὰ ἀλήθειαν τὸ καθαρὸν καὶ ἐλαφρὸν ὕδωρ εἶναι τὸ μόνον πρόχειρον, καὶ ἀσφαλέστερον φάρμακον ὁποῦ διαχωρίζει καὶ λεπτύνει ἐντελῶς τὰ σκληρὰ τῶν ὑγρῶν μέρη, καὶ οὕτως ἐμποδίζει τὴν ἀμοιβαίαν αὐτῶν προσκόλλησιν. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ διαλύει πᾶν ὅ,τι ἀνωφελὲς καὶ γλισχρὸν, καὶ ὁποῦ ἐμπίνει διάφορα μερίδια γκιώδη, ἁλμυρὰ, καὶ θειώδη τοῦ αἵματος, καὶ τὰ ἐκβάλλει ἀπὸ τοῦ σώματος διὰ μέσου τῶν προσηκόντων σωλήνων· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ ὑγροῦ καὶ τῆς κινήσεως, εἶναι ἡ πηγὴ πλήθους ἀσθενειῶν.

Ὁ μέγας πατὴρ τῆς ἰατρικῆς Ἱπποκράτης, καὶ ὁ περίφημος Γαληνὸς τὸ ὕδωρ κατὰ πρῶτον διορίζουσιν εἰς τοὺς πυρετούς· ὁ περιβόητος Κέλσος αὐτὸ διορίζει εἰς τοὺς ῥευματισμοὺς, καὶ εἰς τὰ τῆς κεφαλῆς ῥεύματα· ὁ Μουτζιάνος εἰς τὰ ἐν τοῖς τοῦ Ἱπποκράτου συγγράμμασιν αὐτοῦ ὑπομνημονεύματα, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ Ῥονδελὲτ, βεβαιοῦσιν ὅτι ἰάτρευσαν μὲ μόνην τὴν χρῆσιν τοῦ ψυχροῦ ὕδατος πολλοὺς χειραλγούς τε, καὶ ποδαλγούς· ὁ περίφημος Ἀβικένας ἐπαινεῖ τὰ μέγιστα αὐτὸ λέγων, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ χλιαροῦ ὕδατος καθαρίζει τὸν στόμαχον, προξενεῖ εὐκοιλιότητα, θεραπεύει τοὺς κωλικοὺς πόνους, καὶ ἀποβάλλει τοὺς ἀνέμους· ὁ Διδάσκαλος Φλουῒὲρ ἐν τῇ περὶ τῶν ψυχρῶν λουτρῶν αὐτοῦ πραγματείᾳ βεβαιοῖ, ὅτι οἱ ποιοῦντες συνεχῆ χρῆσιν ὕδατος, οὐ μόνον εἰσὶ μέτριοι ἐν ταῖς αὐτῶν πράξεσιν, φρόνιμοι, καὶ ἀγχίνοες, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγουσι πολλὰ πάθη τῆς κεφαλῆς, ἀποπληξίαν, παραλυσίαν, πόνους κτλ. καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὕδατος χρῆσις παύει τὸν λυγμὸν, τὴν δυσωδίαν τοῦ σώματος, τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα, ἐμποδίζει τὴν λιθίασιν, τοὺς ὑστερικοὺς ἀτμοὺς, τὸ ἄσθμα εἴτε δύσπνοιαν· ὁ περίφημος διδάσκαλος Χανκὸκ βεβαιοῖ μὲ πολλὰς μαρτυρίας, ὅτι τὸ ψυχρὸν ὕδωρ πολλάκις θεραπεύει τὸ ἄσθμα, καὶ περὶ τούτου φέρομεν παράδειγμα τὸν παρὰ τοῦ ὕδατος ἰα

τρευθέντα Κύριον Κυριακὸν Χαιρέτην, περίφημον Ἰατρὸν, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν καχωρίζομεν αὐτολεξί.

« Τῷ πρώτῳ χρόνῳ ὑποῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐξ αἰτίας τῶν » διαφόρων δεινῶν συμβεβηκότων ὁποῦ ὑπέφερον, ἐνωχλήθην βαρέως ὑπὸ » τοῦ ἄσθματος πλείονας φοράς. Εἷς τῶν ἐνταῦθα δημοσίων διδασκάλων, » Ἀνδρέας Κομπαρέτης καλούμενος, ἐπισκέψατό με ἐπὶ πολὺν χρόνον » μετὰ πάσης εὐνοίας τε, καὶ ἐπιμελείας, διορίζων μοι διάφορα εἴδη » φαρμάκων, ἐξ ὧν ἐγὼ πολλὰ ὀλίγην ὠφέλειαν ἔλαβον. Κατ' ἐκείνας » γοῦν τὰς ἡμέρας εὗρον κατὰ τύχην ἓν βιβλιάριον συγγεγραμμένον » παρά τινος Ἄγγλου Σμήτθ καλουμένου, τοῦτο λαβὼν ἐγὼ, καὶ ἀνα- » γινώσκων ἐνίοτε, εἶδον ὅτι διηγεῖται σχεδὸν θαύματα, συμβεβηκότα » ἐκ τῆς τοῦ ὕδατος χρήσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶδον νὰ περιγράφῃ, » ἐπιφέρων διαφόρους μαρτυρίας, ὅτι πολλότατοι ἀσθματικοὶ ἰατρεύ- » θησαν μόνῃ τῇ χρήσει τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. Ἐγὼ τῇ ἀληθείᾳ κατὰ » πρῶτον ἠπίστησα, ἔπειτα ἐστοχάσθην εὔλογον νὰ ἐρωτήσω τὸν προῤῥη- » θέντα ἰατρόν μου, καὶ διδάσκαλόν μου Κύριον Κομπαρέτην, ἂν κἂν » ἐξ ἀκοῆς ἠξεύρῃ τοῦτον τὸν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὕδατος « συγγραφέα Σμήτθ, καὶ ὁποίας ὑπολήψεως αὐτὸς εἶναι. Ὁ δὲ » ἀγαθὸς οὗτος καὶ πολυμαθέστατος Κομπαρέτης ἀπεκρίθη, μὲ τὴν συ- » νηθισμένην αὐτοῦ εἰλικρίνειαν, λέγων μοι, ὅτι ἐκ τῶν συγγραμμάτων » ἠξεύρει κάλλιστα αὐτὸν τὸν Σμήτθ, καὶ ὅτι εἶναι ἄξιος συγγραφεὺς, » καὶ μεγάλης ὑπολήψεως. Ἐγὼ λοιπὸν ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πειθόμενος » εἰς τὰς παραγγελίας τούτου τοῦ συγγραφέως, παραίτησα ὅλα τὰ φάρ- » μακα, ὁποῦ τότε μετεχειριζόμην, καὶ ἤρχισα νὰ κάμνω ὄχι χρῆσιν, » ἀλλὰ κατάχρησιν ψυχροτάτου ὕδατος, τόσον ὁποῦ πολλοὶ τῶν φίλων » μου ἔλεγόν μοι ὅτι θέλω ὑδροποικιάσει· ἀλλ' ἐγὼ, χάριτι θείᾳ, οὐ » μόνον δὲν ἐνοχλήθην ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας χρόνους ἤδη ἀπ' αὐτὸ τὸ » πάθος, ἀλλὰ καὶ ἔζησα ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα μέχρι τῆς δε, χωρὶς » ποτὲ νὰ μεταχειρισθῶ καθαρτικὰ φάρμακα, ἢ φλεβοτομίαν, εἰς καιρὸν » ὁποῦ πρότερον εἴμουν βεβιασμένος νὰ φλεβοτομοῦμαι τρεῖς, ἢ τουλά- » χιστον δύω φοραῖς τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον, καὶ νὰ λαμβάνω συνεχῆ » καθάρσια, διὰ νὰ ἀποφεύγω τὸν κίνδυνον τῆς πληθώρας.

» Τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ψυχροῦ ὕδατος εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον, » ἐθάῤῥυνέ με νὰ δοκιμάσω καὶ εἰς ἓν ἄλλο ὑποκείμενον, ὁποῦ ἔπασχε πρὸ

» πολλῶν χρόνων τὸ αὐτὸ πάθος, καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἶδον τὸ αὐτὸ εὐτυχὲς » ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ τρεῖς χρόνοι εἶναι τῶρα, ὁποῦ ὄχι μόνον δὲν ἐνο- » χλήθη ὑπὸ τοῦ ἄσθματος ἀφ' ὥρας ἤρχισεν τὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος, » ἀλλὰ καὶ ἐτράφη τὰ μέγιστα, εἰς καιρὸν ὁποῦ πρότερον ἦτον πάνξηρον » καὶ ὥπερ σκέλεθρον. »

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐγὼ βέβαια κλίνω μὲ τὴν γνώμην τοῦ προῤῥηθέντος Ὀλλανδοῦ περιβοήτου περὶ τὴν ἰατρικὴν διδασκάλου Κυρίου Ὀφφμὰν, καὶ συμβουλεύω ὅσους ἐπιθυμοῦσι νὰ φυλάττωσι τὴν ἑαυτῶν ὑγείαν νὰ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ ὕδατος· ὁ ἴδιος πατὴρ τῆς ἰατρικῆς Ἱπποκράτης λέγει· « Ῥᾶον πληροῦσθαι ποτοῦ ἢ σιτίου· » Ἐγὼ δὲν πιστεύω βέβαια νὰ ἐννοῇ μὲ τοῦτο οὗτος ὁ μέγας ἀνὴρ τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου, ἢ ὁμοίων ἄλλων θερμῶν ποτῶν, ὧν ἡ χρῆσις μὴ οὖσα μετρία, πρέπει νὰ γίνεται ὕποπτος.

Τὸ ὕδωρ ὅμως, διὰ νὰ ἐνεργῇ ταχέως τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις, πρέπει νὰ ἦναι, ὡς εἴρηται, ἐλαφρὸν, διαυγὲς, καὶ ἄποιον. Τὸ βρόχινον πρέπει νὰ προτιμᾶται, καὶ ὕστερον ἀπ' αὐτὸ, τὸ ποτάμιον, εἶτα ἐκεῖνο τῶν πηγῶν· ὁ Ἱπποκράτης ἑρμηνεύει ἓν σημεῖον εἰς διάκρισιν τοῦ καλοῦ ὕδατος, λέγων· « ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον, » κουφότατον· » ὁ δὲ προῤῥηθὴς Ὀφφμὰν λέγει, ὅτι πᾶν εἶδος ὕδατος, ὁποῦ βράζει ταχέως τὰ κρέατα, καὶ τὰ ὄσπρια, καὶ ὁποῦ εὐκόλως ἀφρίζει τὸ σαποῦνι εἰς τὰς χεῖρας τριβόμμενον, εἶναι ἐξαίρετον καὶ ἑπομένως ὠφελιμώτατον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸν καὶ διαυγές.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐρανίσματα ἐκ διαφόρων ἐπιστολῶν Α. Κοραῆ.

Πρόσεχε νὰ μὴ γίνωνται ὑπέρπολλα τὰ ὅσα μανθάνει ὁ νέος· συμβαίνει γὰρ καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνάλογόν τι μὲ τὸ συμβαῖνον εἰς τὸν στόμαχον. Ὅταν τούτου τὴν δύναμιν ὑπερβαίνωσι τὰ βρώματα, δὲν τρέφουσι πλέον, ἀλλὰ γεννῶσι κακοχυμίας. Καὶ αἱ κακοχυμίαι τοῦ νοῦ, ὅταν μάλιστα ἀρχίσωσιν ἀπὸ τὴν ἁπαλὴν ἡλικίαν, γίνονται πλέον δυσθεράπευτοι παρὰ τὰς κακοχυμίας τοῦ σώματος. Βάλλε λοιπὸν μεταξὺ τῆς σπουδῆς τοῦ καλλίστου καὶ ἀρίστου νέου, καὶ τὰς ὁποίας ὁ Πλάτων παραγγέλει *ἀβλαβεῖς ἡδονὰς*, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν πέψιν τῶν μαθημένων εὐκολύνουν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνισχύουσιν εἰς τὰ μέλλοντα μαθήματα.

Αἱ δυστυχίαι εἶναι τῆς ἀρετῆς ἡ παλαίστρα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἄνανδρον ἀθλητήν. Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δείξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶναι φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δείξῃ εἰς τὴν συμφοράν του; Τὸ νὰ συμβουλεύῃ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν· τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἶναι μόνης ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτέρημα.....

—Τῆς ἀνατροφῆς τὸ ἔργον εἶναι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔργον πολλὰ δύσκολον καὶ πολλῆς ἀγρυπνίας χρείαν ἔχον. Δὲν εἶναι τόσον ἡ ἔλλειψις τῶν βιβλίων τὸ αἴτιον τῆς δυσκολίας, ὅσον ἡ ἔλλειψις τῆς μεθόδου, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτηδείων νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν μέθοδον. Τριάκοντα χρόνοι εἶναι ἀποῦ ἦλθεν ἐξεπίτηδες ἀπὸ τὴν Λόνδραν Ἄγγλος τις, Κροῖσος τὸν πλοῦτον (δὲν ἐνθυμοῦμαι τ' ὄνομά του), διὰ νὰ μὲ μετοικήσῃ δι' ἀνατροφὴν μονογενοῦς υἱοῦ του, μὲ ὑπόσχεσιν ἀμοιβῆς ἁδρᾶς καὶ ἰσοτιμίας ἀδελφικῆς· καὶ τὴν ἀπέβαλα, καταφρονήσας καὶ τὰς μέμψεις τοῦ Βιλλοισῶνος, ὅστις δὲν ἔβλεπεν ἄλλο παρὰ τὴν μέλλουσαν τύχην μου. Ἂν εἶχα υἱὸν, δὲν ἤθελ' ἀναδεχθῆν τὴν ἀνατροφήν του, πλὴν διὰ τὴν ἀπὸ ἔλλειψιν ἄλλου ἀνάγκην. Τοῦτο σὲ λέγω, ὄχι διὰ νὰ σὲ ἀπελπίσω, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκονήσω τὴν ἀγρυπνίαν σου. Σπούδασε μάλιστα τὴν ἀνατροφὴν τοῦ στήθους, ἥτις μόνη μορφόνει τοὺς ἀληθεῖς ἄνδρας καὶ τὰς ἀνδρείας γυναῖκας, παρὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλάσσονται οἱ καταχρηστικῶς ὀνομαζόμενοι χρηστοήθεις οὗτοι καὶ ἐράσμιοι (aimables) καὶ κομψοὶ ἀνδριαντίσκοι. Ἔχε καὶ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην σου, ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι πρᾶγμα ἐθιστὸν καὶ ἀποκτᾶται, ὡς ὅλα τὰ ἀποκτώμενα, ἀπὸ μακρὰν συνήθειαν, ἥτις καταντᾷ εἰς ἕξιν καὶ σχεδὸν εἰς δευτέραν φύσιν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος τούτο πρέπει ν' ἀρχίσῃ μ' αὐτὴν τὴν νηπιώδη ἡλικίαν. Καθὼς, ὅστις συνειθίσῃ παιδιόθεν τὸν καφὲν, ἢ τὸν βρωμισμένον ταβάκον, κρίνει τὴν στέρησίν του μεγάλην δυστυχίαν, ἀπαράλλακτα, φίλε μου, καὶ ὅστις συνειθίσῃ ἀπὸ μικροῦ νὰ χαίρῃ εἰς τὰ δίκαια, καὶ νὰ ἀγανακτῇ εἰς τὰ ἄδικα, τὴν αὐτὴν ἕξιν καὶ συνήθειαν θέλει ἔχει καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζυμωθῇ μὲ τοιαύτην ἕξιν τὸ παιδίον, πρέπει νὰ ἦναι περικυκλωμένον ἀπὸ χρηστὰ παραδείγματα, καὶ μακρυσμένον, ὅσον δυνατὸν, ἀπὸ κακοὺς λόγους καὶ κακὰς πράξεις. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι προσέχεις εἰς τοῦτο ὡς εἰς ἠθικὴν παρθενίαν. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς ταραχῆς παρετηρήθη καὶ τὸ ἀξιοσημείωτον τοῦτο· ἀπὸ τοὺς σφάζοντας ἀδίκως, οἱ πλειότεροι ἦσαν ἀπὸ τὸ αἱματηρὸν ἐπάγγελμα τῶν κρεωπωλῶν· συνειθισμένοι παιδι-

όθεν νὰ σφάζωσι πρόβατα καὶ μοσχάρια, δὲν ἔκαμναν πλέον διαφορὰν μεταξὺ λαιμοῦ ἀνθρωπίνου καὶ λαιμοῦ κτήνους.

—Παρηγοροῦ εἰς τὴν λύπην μὲ τὸν λογισμὸν, ὅτι ὅλη ὅλων ἡμῶν, ἀπὸ πρώτης γενέσεως μέχρι τελευτῆς, ἡ ζωὴ ἄλλο δὲν εἶναι, πλὴν ποτήριον συγκερασμένον ἀπὸ λυπηρὰ καὶ χαρμόσυνα, καὶ ἡ σύγκρασις αὕτη εἶναι ἔργον τῆς προνοίας, διὰ νὰ μὴν ἀηδιάζωμεν ἀπὸ τὸ μέλι τῶν χαρμοσύνων, μηδὲ ν' ἀγανακτῶμεν πάλιν ἀπὸ τὴν πικρίαν τῶν λυπηρῶν, ἀλλὰ νὰ κρατώμεθα πάντοτε εἰς τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον διακρίνει τοὺς ἀληθῶς ἄνδρας ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους.

—Ὅταν ὁ ἄνθρωπος φθονῇ, συκοφαντῇ, διώκῃ, ἀδικῇ, καὶ ἁπλῶς ἀφίνῃ ἑαυτὸν νὰ φέρεται ἀχαλίνωτα, κεντώμενος ἀπὸ τὰ πάθη κατὰ τοῦ πλησίον, ἔπειτα διϊσχυρίζεται, ὅτι ὁ διωγμὸς εἶναι ζῆλος ὑπὲρ Θεοῦ κατὰ τῶν ἀθέων· ὁ τοιοῦτος βέβαια δὲν ὑπερμαχεῖ κατὰ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὅστις βδελύττεται τοὺς μολυσμένους ἀπὸ τοιαῦτα πάθη.

—Ὁ ἀνθρώπινος βίος ἀπὸ γενέσεως μέχρι τελευτῆς, εἶναι πόλεμος, καὶ ὡς εἰς πόλεμον διωρισμένους ἐχρεώστουν οἱ μακαρῖται γονεῖς μας νὰ μᾶς ὁπλίζωσι παιδιόθεν, διδάσκοντές μας, ὅτι ἡ πρόνοια οὔτε τὰ καλὰ μᾶς χαρίζει ἄμικτα καὶ καθαρὰ ἀπὸ κάθε κακὸν, οὔτε πάλιν συγχωρεῖ νὰ πάσχωμεν τὰ κακὰ, χωρὶς νὰ τὰ γλυκάνῃ μὲ τίποτε καλόν. Τοιαύτην διδασκαλίαν ἔπρεπε νὰ φυτεύσωσιν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὰς νεαράς μας ψυχὰς, πρὶν δοκιμάσωμεν καλὰ ἢ κακὰ, διὰ νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι καὶ εἰς τὰ δύο.

—Νομίζω ὅτι ἡ διαφθορὰ τῆς γλώσσης εἶναι συγγενὴς νόσος τῆς διαφθορᾶς τῶν ἠθῶν, καὶ, κατὰ τοὺς ἱπποκρατικοὺς κανόνας, ζητεῖ καὶ συγγενῆ καὶ παρομοίαν θεραπείαν· ὅταν διαφθείρῃ τὸ ἔθνος τὰ ἤθη του, ὁ σοφὸς νομοθέτης θέλων ν' ἀναμορφώσῃ τοὺς συμπολίτας του, δὲν δίδει μήτε δύναται νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς, τοὺς ἀρίστους νόμους· « ἀλλὰ τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους » ὡς τὸ εἶπε ῥητῶς ὁ Σόλων πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατέκριναν τοὺς νόμους του. Διατὶ τοῦτο; ὅτι εἰς τοιαύτην κατάστασιν τοῦ ἔθνους, φυσικὰ οἱ δημαγωγοὶ καὶ δημοκόλακες εἶναι πολλοί, καὶ τὸ ἐφθαρμένον ἔθνος περισσότερον ἀκούει τοὺς κολακεύοντας τὰ πάθη του παρὰ τοὺς ἰατρεύοντας, καθὼς πάλιν τὸ ἔλεγεν ὁ αὐτὸς Σόλων. « Τό, τε » γὰρ θεῖον καὶ οἱ νομοθέται οὐ καθ' ἑαυτὰ δύνανται ὀνῆσαι τὰς πόλεις, » οἱ δὲ ἀεὶ τὸ πλῆθος ἄγοντες ὅπως ἂν γνώμης ἔχωσιν. » Πῶς λοιπὸν νὰ τολμήσῃ νὰ προφέρῃ τὸ στόμα τοῦ χρηστοῦ νομοθέτου νόμους ἀρίστους, ὁπόταν κινδυνεύῃ νὰ μὴν εἰσακουσθῇ μήτε εἰς τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους; νομοθετεῖ λοίπὸν τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους, ὄχι ὡς διόρθωσιν, ἀλλ' ὡς προ-

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]